

Коли хвилюється золотокоса нива

Михайло Лермонтов

Коли хвилюється золотокоса нива,
І свіжий ліс шумить під леготом дзвінким,
І стигне у саду малинобарвна слива
Між листям тінявим, зеленим і тугим;

Коли в росі, подібній до намиста,
В рум'яні вечори чи в ранки осяйні
Із-під куща конвалія пашиста
Привітно уклоняється мені;

Коли струмок бринить в зелені хащі яру
І, думці даючи щасливих дар хвилин,
Слова шепоче, виповнені чару,
Про мирний край, де народився він, —

Тоді смиряється в душі моїй тривога,
Тоді розходяться всі зморшки на чолі, —
І щастя можу я збагнути на землі,
І в небесах я бачу бога!

Переклад Максима Рильського